

hundrede Millioner Kroner, saa betyder dette, om man kan skaffe 1 Million paa Forlystelsesskatten, ikke stort; men siden vi nu en Gang har faaet denne Skat, er jeg mindre uvillig til at gaa med til en Forhøjelse deraf.

Derimod undrer det mig meget, at det ærede Medlem for Alvor nævnedes Skatten paa Automobiles som en Skat, der her i Landet skulde give noget i Statskassen. Automobilskatten er anslaaet til 60,000 Kr. for næste Aar, og meget mere giver den ikke — den staaer paa Statsregnskabet for 1915—16 med et større Beløb, men det ligger simpelt hen i, at man endnu ikke har givet Kommunerne Dækning for det, de skal have. 60,000 Kr. tør vi anslaa den til for 1917—18, men selv om man satte den op til det dobbelte, ja det 4-dobbelte, vilde det ikke betyde noget, saadanne Beløb maa man se bort fra. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at man i Øjeblikket kunde gaa til en Forhøjelse af de indirekte Skatter, Skatter paa Luksus og lignende, jeg troede, det ærede Medlem var enig med mig i — han har sagt det tidligere her i Tinget —, at den Art Skatter som Skatter paa Luksus har meget mindre at sige finansielt, end man plejer at tro.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) undrede sig over, at jeg havde talt om store Skatteydere, som unddrog sig Skatten eller rettere sagt ikke var kommet til at betale den Skat, som de burde betale, fordi de i mange Aar ikke har opgivet deres Indtægt, og han spurgte, hvorfor Skattemyndighederne dog ikke satte dem op. Der bestaar det Forhold, som jeg troede, det ærede Medlem kendte lige saa godt som jeg — han har jo været Finansminister —, at Kommunerne nærer en vis Frygt for at sætte de i Kommunen boende store Skatteydere op, idet man er bange for, at de i saa Fald skal flytte bort. København har jo gjort den sørgelige Erfaring, at adskillige Skatteydere er flyttet bort og har oparbejdet sig en Art Skattele i en anden Kommune. Det er hændet, at naar der fra en højere Instans er sket Henvendelse til en Skatteligningsmyndighed om at faa sat en Skatteyder til Staten højere i Skat, har denne lavere Instans svaret, at det vil man nødig gøre, thi man vil nødigt fortrædige den udmærkede Skatteyder, som i saa høj Grad bidrager til at dække Kommunens Udgifter, idet man gaar ud fra, at han i saa Fald snart vilde flytte andetsteds hen. Det er den Art Mangler, som klæber ved Formue- og Ind-

komstskatten. Eet er det ærede Medlem og jeg formentlig enige om: at denne Skat maa revideres hen til tvungen Selvangivelse, det vilde allerede være noget. Jeg har aldrig været imod det, og det vilde glæde mig, hvis det ærede Medlem kunde være enig med mig deri. At gaa til en Offentliggørelse af Indtægt og Formue vilde være af pædagogisk og kontrollerende Betydning; hvis man gjorde det i den nødvendige Udstrækning, tror jeg, det vilde hjælpe noget i Retning af, at denne Skat gav, hvad den skulde.

Hermed har jeg i alt Fald nogenlunde besvaret de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Æbeltoft henvendte til mig med Hensyn til den nuværende Tilstand. For mig staaer det som en Nødvendighed yderligere at skaffe store Midler ind i Statskassen, delt fordi vi trænger til dem og ikke ved, i hvilken Udstrækning vi kan komme til at trænge til dem i den kommende Tid, dels fordi det kan hændes, at Indtægterne svinder, medens Udgifterne vedbliver at bestaa.

Derefter maa jeg vist henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg). Jeg er lidt bange for, at jeg har rost det ærede Medlem for meget, jeg er bange for, at at han, som det undertiden kan gaa, derved har faaet nogen Anledning til atter at holde et ganske vist fortræffeligt, men ogsaa meget langt og maaske til en vis Grad overflødigt Foredrag for os nu paa dette sene Tidspunkt, da Finanslovforhandlingerne er spundet saa langt ud, et Foredrag, som handlede om Spørgsmaal, der, tør jeg sige, ikke var os ukendte, f. Eks. Udviklingen af den socialdemokratiske Lære. Jeg vil for Resten gerne en Gang have at vide, hvorfor man ikke mere tør sige Socialister, det hedder dog Socialister og Socialisme, eller er det blevet en Art mindre net Udtryk at kalde Partiets Medlemmer Socialister, eftersom de kalder sig Socialdemokrater? Er det, fordi man gennem dette Tilhæng „Demokrat“ mener at komme over til det mere borgerlige og mener derved langsomt at hæve sig op til en noget anden Stilling som Parti, at Navnet „Socialist“ har antaget Karakter næsten af Anarkist. Jeg har undertiden tænkt mig dette, og jeg har, som sagt, ikke kunnet forstaa, hvorfor det gode gamle Ord Socialist var blevet erstattet af det mere moderne og mere langstrakte Udtryk Socialdemokrat. En Del af, hvad det ærede Medlem sagde, forekom mig i den Grad kendt, at jeg ikke mener at ville dvæle